

چکیده

هر گاه عوامل متعددی در بروز خسارت وارد بر زیان دیده مشارکت نمایند و در واقع مجموع این عوامل موجبات ایراد خسارت به ثالث را فراهم نمایند، بحث از تقسیم خسارت به میان می آید. لکن اساسی ترین سؤالاتی که در این زمینه مطرح می شود آنست که زیان دیده بر چه مبنایی می تواند به مسئولان حادثه مراجعه و خسارت وارد بر خود را مطالبه نماید، که البته پاسخ به این سؤال خود دربردارنده و پیش زمینه ای جهت پاسخ به سؤالی مهم می باشد و آن اینکه آیا اصولاً خسارت در رابطه میان عاملین زیان و زیان دیده، قابل تقسیم و تجزیه است و یا اینکـه زیان دیده می تواند به هر یک از آنها نسبت به کل خسارت وارده مراجعه نماید. همچنین سؤال دیگری که بر ذهن متبادر می گردد آنست که با وجود اختلاف نظرهای موجود در خصوص معیار تقسیم خسارت، مسئولیت بر اساس چه معیاری تقسیم می گردد. لذا نتایج بدست آمده در این نوشتار آنست که علی رغم اختلاف نظرهای موجود از سوی حقوقدانان، راهکارهای متعدد قانونی از سوی قانونگذار و نیز رویه های قضایی متفاوت از سوی دادگاهها، می بایست بر مبنای نظریه سببیت جزئی خسارت را قابل تقسیم و تجزیه دانست. با این وجود شایسته است تا به لحاظ حمایت از حقوق زیان دیده وی را محق در مطالبه کل خسارت از هر یک از مسئولان براساس مسئولیت تضامنی آنان دانست و در رابطه میان مسئولان حکم به تقسیم خسارت داد، که به نظر می رسد تقسیم براساس میزان تأثیر هر یک از عوامل مسئول، معیاری مناسب و منطبق با اصول و موازین حقوقی می باشد.

کلید واژه ها: فقهی و حقوقی، مبانی مسئولیت، مسئولیت قهری